

[Elgaard.]

raade. F. Eks. i Januar Kvartal 1933 var der en Omflytning inden for de tre Kommuner Omraade paa over 35 000, og i det tilsvarende Kvartal i 1934 var der indenbys Flytninger i et Antal af 37 111. Det vil altsaa sige, at Befolkningen inden for dette Omraade ikke, heller ikke saa længe en Huslejelov er gældende, klynger sig til den Lejlighed, de har. Naar de har Mulighed for at faa en Lejlighed, de maaske synes bedre om, selv om den i adskillige Tilfælde er noget dyrere, benytter de sig deraf; det er ikke saadan, at man er bange for, at der skal blive Tale om Flytning.

Jeg synes, at alle disse Ting er afgørende for Bedømmelsen af hele Situationen, og de er i hvert Fald for mit Parti af betydelig vægtigere Art end det, der er anført saavel af den højtærede Indenrigsminister som af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet her ved Lovforslagets første Behandling.

Jeg vil da sige til den højtærede Indenrigsminister angaaende dette Lovforslag, at Venstre mener, at saa længe man ikke har fastslaaet gennem uomstødelige Kendsgerninger, at der er sket noget urimeligt i den økonomiske Udvikling vedrørende Lejeforholdene i vore Hovedstadskommuner, maa man give den Opfattelse Ret, at Forholdene er saa gunstige paa nuværende Tidspunkt for en Afvikling af denne Lovgivning, at vi sikkert aldrig nogen Sinde faar dem gunstigere. Man kan jo ikke anlægge den Betragtning, at Lejeforhøjelser under enhver Form og i enhver Ejendom er uberettigede, men man har Indtryk af, at de Eksempler, der anføres, i nogen Grad er præget af denne Opfattelse. Den kan Venstre ikke dele. Der foregaar jo ogsaa Forskydninger i Lejen andre Steder end i Hovedstaden. Jeg tror at have bemærket, at man ovre i Vejle, hvor man, saa vidt jeg ved, har socialdemokratisk Flertal i Byraadet, har vedtaget at forhøje Lejen med 10 pCt. i en Del af de kommunale Ejendomme. Altsaa, selve dette, at der for visse Ejendommers Vedkommende kan komme til at foreligge Lejeforhøjelser, behøver ikke at være Udtryk for en urimelig Fremgangsmaade over for Lejerne. Kommer der til at foreligge mere afklarede og mere tendensgivende Kendsgerninger, alt taget i Betragtning, nu vel, saa er Venstre altid rede til at overveje disse, men det, den højtærede Indenrigsminister paa nuværende Tidspunkt har ført i Marken for sit Forslag, har ikke været af overbevisende Karakter

og kan ikke være det; dertil er det for svagt og Erfaringstiden for kort.

Carlsen-Skiødt: Da det kun er faa Maaneder siden, Boligloven var til Behandling i dette høje Ting, og kun 8 Uger siden, den sidste Afstemning fandt Sted i Landstinget, finder jeg ikke Anledning til paa nærværende Tidspunkt at komme ind paa Boliglovens Principper, og hvad der taler for og imod Forlængelse af Boliglovens Gyldighed — det er tilstrækkeligt drøftet under Sagens Behandling her i Foraaret.

I den Betænkning, som Det konservative Folkeparti afgav i Folketingsudvalget, udtrykte vi vort Partis Stilling over for en almindelig Boliglovgivning saavel som over for en Forlængelse af Gyldigheden af den gældende Boliglovgivning for Københavns Vedkommende, og dertil kan jeg for saa vidt henvise. Nu har vi faaet et nyt Lovforslag fra den højtærede Indenrigsminister om en Forlængelse for et Aar af den nugældende Lov, der omfatter Stor-København, for Privatlejligheder og for Forretningslokaler til henholdsvis 1935 og 1936. Som de foregaaende ærede Talere ogsaa har peget paa, foreslaas det, at Loven i visse Tilfælde skal have tilbagevirkende Kraft, saaledes at Aftaler, der i de sidste Maaneder er truffet mellem Ejere og Lejere, igen kan sættes ud af Kraft.

Det maa jo siges at være et ret stærkt Indgreb fra Statens Side, og alene dette Forhold maa medføre, at man stiller sig meget betænkelig.

Nu siger den højtærede Indenrigsminister, at der har været stærke Grunde til at fremsætte dette Forslag, idet der har været et betydeligt Antal Opsigelser og et betydeligt Antal Lejeforhøjelser. Ministeren sagde i Forelæggelsestalen i Gaar, at ifølge Meddelelser fra Lejerforeninger var der Tusinder og atter Tusinder Lejere, der enten havde faaet Opsigelse eller Forhøjelse. Den højtærede Minister burde ikke have nøjedes med at anføre Tal og Meddelelser fra den ene Gruppe, nemlig fra Lejerne, men burde til Oplysning for Tingets Medlemmer have søgt at fremskaffe nogle Oplysninger ogsaa fra Grundejernes Side. Det vilde maaske have haft sine Vanskeligheder, men kan man faa dem fra den ene Side, maatte man ogsaa kunne have faaet dem fra den anden. Ministeren tog i Gaar ved Anførelsen af disse Tal det Forbehold, at Indenrigsministeriet selvfølgelig ikke kunde sig god for dem. Det er jo ikke statistiske Tal, ikke kontrolerede Tal, saa jeg forstaar saa godt,